

snart jeg havde en samlet beskrivelse af forløbet. Der er ikke et sekund tvivl om det. Det blev tilkendegivet allerede dagen efter, og det er naturligvis også blevet tilkendegivet, siden det samlede forløb stod klart for mig. Så jeg må sige til hr. Helge Adam Møller, at sådan er det i dag, sådan var det i går, og sådan vil det også være i morgen.

Hr. Thor Pedersen stillede spørgsmålet, om jeg virkelig ønsker at udstille min justitsminister til spot og spe. Jeg tror, at svaret ville være overraskende, hvis det var bekræftende, og derfor er det ikke bekræftende. Jeg ønsker naturligvis, at mine ministre befinder sig godt på holdet. Det er min fornemmelse. De kan blive udsat for lidt kritik af oppositionen indimellem, men det er nu engang livsvilkårene, og det tror jeg også justitsministeren er bekendt med.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvad var grunden til, at den pressemeddelelse, der tilgik offentligheden den 31. oktober sidst på eftermiddagen, skulle udsendes af Justitsministeriet og ikke af Statsministeriet, for jeg forstår, at den er fabrikeret i Statsministeriet?

Det næste, jeg vil spørge om, er: Kan statsministeren bekræfte, at Justitsministeriet forsøgte at få ændret teksten i pressemeddelelsen den samme dag, man havde set den, men at dette blev afslået af Statsministeriet?

Pia Kjærsgaard (DF):

Statsministeren var tidligere i sin besvarelse inde på, om man dog ikke troede, at regeringen, sikkerhedsudvalget og alle virkelig havde overvejet konsekvenserne i denne sag. Jeg vil godt spørge statsministeren: Med baggrund i de reaktioner, som er kommet internationalt og nationalt, fra oppositionen, fra medieverdenen, fra stort set alle, er det synspunkt, der breder sig, netop, at det er præcis det, regeringen ikke har gjort.

Formanden:

Ønsker statsministeren at svare?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det korte svar: at vi i går i Det Udenrigspolitiske Nævn har haft mulighed for at gennemgå forløbet meget nøje, at jeg meget gerne igen kommer til møde i Det Udenrigspolitiske Nævn for yderligere at uddybe, hvis der måtte være spørgsmål til forløbet, at jeg ved, der i dag har været møde

i Folketingets kontroludvalg, hvor man også har haft mulighed for at gennemgå forløbet, og jeg ved, at der også i går var møde i Folketingets Retsudvalg, hvor man tilsvarende kunne stille en lang række spørgsmål.

Så jeg vil gerne endnu en gang til samtlige Folketingets partier bekræfte, at jeg til enhver tid dukker op i Det Udenrigspolitiske Nævn for at uddybe de spørgsmål, som har en sådan karakter, at de bedst kan belyses i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Svend Aage Jensby (V):

De to spørgsmål, jeg stillede statsministeren, er ikke af en sådan karakter, og besvarelsen af dem vil ej heller være af en sådan karakter, at spørgsmålene skal stilles og svarene gives hverken i kontroludvalget eller i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det ved statsministeren.

De to spørgsmål, jeg stillede, er simple og enkle. Den danske befolkning kan godt lide at få at vide, hvordan i alverden det kan være, at et Statsministerium, der producerer en pressemeddelelse, fyrer den af til Justitsministeriet, for at Justitsministeriet skal sende den ud. Det andet spørgsmål var: Hvorfor kan Justitsministeriet ikke få efterkommet et ønske om at få rettet en fejl i pressemeddelelsen, som man ved er åbenbart til stede?

Det er ikke klassificerede oplysninger. Og nu spørger jeg: Vil statsministeren besvare mine to spørgsmål?

Peter Brixtofte (V):

Jeg har forstået på statsministerens besvarelse, at statsministeren den 31. oktober ligesom andre opdager, at Salman Rushdie ikke er blevet orienteret om den beslutning, der er truffet den 10. oktober. Hvem havde til opgave at informere Salman Rushdie om aflysningen i perioden fra den 10. til den 31. oktober?

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at statsministeren bør redegøre for, hvorfor i alverden det her fortsat skal være så fortroligt. Hvorfor vil statsministeren ikke ud med sproget? Hvad er det, der ligger til grund for, at statsministeren endnu en gang nægter at svare på konkrete spørgsmål, som det er umådelig svært for oppositionen, for omverdenen, for medieerne at se, hvorfor statsministeren ikke blot kan besvare? Er det en fortsat klodset håndtering fra regeringens side? Statsministeren må kunne begrunde dem bedre, end med de begrundelser der er givet indtil nu.